

Ἀντιγόνη

ὦ κοινὸν ἀυτάδελφον Ἴσῃ ἡνης κάρα,
 ἄρ' οἷσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίου κακῶν
 ὅποῖον οὐχὶ νῦν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
 οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν οὔτ' ἄτης ἄτερ
 οὔτ' αἰσχροὺν οὔτ' ἄτι ὄν ἐσθ', ὅποῖον οὐ 5
 τῶν σῶν τε κὰ ὦν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
 καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασὶ πανδὴ φ πόλει
 κήρυγ α θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
 ἔχεις τι κείσῃκουσας; ἢ σε λανθάνει
 πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; 10

Ἴσῃ ἡνη

ἐ οἱ ἐν οὐδεὶς ὕθος, Ἀντιγόνη φίλων
 οὔθ' ἡδὺς οὔτ' ἀλγεινὸς ἴκετ' ἐξ ὄτου
 δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθη εν δύο,
 ἰᾶ θανόντων ἢ ἐρα διπλῆ χερί·
 ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς 15
 ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
 οὔτ' εὐτυχοῦσα ἄλλον οὔτ' ἄτω ἐνη.

Ἀντιγόνη

ἤδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτὸς ἀυλείων πυλῶν
 τοῦδ' οὐνεκ' ἐξέπε πον, ὡς ὄνη κλύοις.

Ἴσῃ ἡνη

τί δ' ἔστι; δηλοῖς γὰρ τι καλχαίνουσι ἔπος. 20

Ἀντιγόνη

οὐ γὰρ τάφου νῦν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων
 τὸν ἐν προτίσας, τὸν δ' ἄτι ἄσας ἔχει;
 Ἐτεοκλέα ἐν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκης
 χρήσει δικαίᾳ καὶ νό ου κατὰ χθονὸς
 ἔκρυψε τοῖς ἐνερθεν ἔντι ον νεκροῖς· 25
 τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνεῖκους νέκυν
 ἀστοῖσι φασὶν ἐκκεκηρῶχθαι τὸ ἡ
 τάφῳ καλύψαι ἡδὲ κωκῶσαι τινα,
 ἐὰν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκῶν
 θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς. 30
 τοιαυτὰ φασὶ τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ
 κα οἱ, λέγω γὰρ κα ἐ, κηρύξαντ' ἔχειν,
 καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι ἡ εἰδόσιν
 σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγ ἄγειν
 οὐχ ὡς παρ' οὐδὲν, ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δρᾶξ, 35
 φρόνον προκείσθαι δη ὄλευστον ἐν πόλει.
 οὔτως ἔχει σοὶ ταῦτα, καὶ δεῖξεις τάχα
 εἴτ' εὐγενῆς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῆ.

Ἴσῃ ἡνη

τί δ', ὦ ταλαίφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
 λύουσι ἂν ἢ φάπτουσα προσθεῖ ἡν πλέον; 40

Ἀντιγόνη

εἶ ξυ πονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.

Ἴσ ἠνη

ποιόν τι κινδύνου α; ποῦ γνώ ης ποτ' εἶ;

Ἀντιγόνη

εἶ τὸν νεκρὸν ξὺν τῆδε κουφιεὶς χερσί.

Ἴσ ἠνη

ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;

Ἀντιγόνη

τὸν γοῦν ἐ ὄν καὶ τὸν σὸν ἦν σὺ ἡ θέλης 45

ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσο αἱ.

Ἴσ ἠνη

ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;

Ἀντιγόνη

ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶ τῶν ἐ ὦν ' εἴργειν ἔτα.

Ἴσ ἠνη

οἷ οἱ φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατήρ

ὡς νῦν ἀπεχθῆς δυσκλήης τ' ἀπώλετο, 50

πρὸς αὐτοφώρων ἀ πλάκη ἄτων διπλᾶς

ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῶ χερσί.

ἔπειτα ἦτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,

πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβάται βίον·

τρίτον δ' ἀδελφῶ δύο ἴαν καθ' ἡ ἔραν 55

αὐτοκτονοῦντε τῷ ταλαιπώρω ὄρον

κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιιν χεροῖν.

νῦν δ' αὖ ὄνα δὴ νῶ λελεῖ ἕνα σκόπει

ὄσφ κάκιστ' ὀλοῦ εθ', εἰ νό ου βίᾳ

ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξι εν. 60

ἀλλ' ἐννοεῖν χρῆ τοῦτο ἐν γυναιχ' ὄτι

ἔφου εν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ ἀχου ἕνα.

ἔπειτα δ' οὐνεκ' ἀρχὸ εσθ' ἐκ κρεισσόνων,

καὶ ταῦτ' ἀκούειν κάτι τῶνδ' ἄλγιονα.

ἐγὼ ἐν οὔν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονός 65

ξύγγυιον ἴσχειν, ὡς βιάζο αἱ τάδε,

τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσο αἱ· τὸ γὰρ

περισσᾶ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

Ἀντιγόνη

οὔτ' ἂν κελεύσαι ' οὔτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι

πράσσειν, ἐ οὐ γ' ἂν ἡδέως δρῶνς ἔτα. 70

ἀλλ' ἴσθ' ὀποιά σοι δοκεῖ, κείνον δ' ἐγὼ

θάψω· καλὸν οἱ τοῦτο ποιούση θανεῖν.

φίλη ετ' αὐτοῦ κείσο αἱ, φίλου ἔτα,

ὄσια πανουργήσασ'. ἐπεὶ πλείων χρόνος

ὄν δεῖ ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. 75

ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσο αἱ· σοὶ δ', εἰ δοκεῖ,

τὰ τῶν θεῶν ἐντι ' ἄτι ἄσασ' ἔχε.

Ἴσ ἠνη

ἐγὼ ἐν οὐκ ἄτι α ποιῶ αἱ, τὸ δὲ

βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἄ ἠχανος.

Ἀντιγόνη

σὺ ἐν τάδ' ἂν προῦχοι'. ἐγὼ δὲ δὴ τάφρον 80

χώσουσ' ἀδελφῶ φιλιτάτῃ πορεύσο αἱ.

Ἴσ ἠνη

οἷ οἱ ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.

Ἀντιγόνη

ἦ ' οὐ προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πὸτ' ον.

Ἴσ ἠνη

ἀλλ' οὐδ' ἄν προ ἠνύσης γε τοῦτο ἠδενί

τούργον, κρυφῆ δὲ κεῖθε, σὺν δ' αὐτως ἐγὼ. 85

Ἄντιγόνη

οἷ οἱ, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
σιγῶσ', ἐὰν ἡ πᾶσι κηρύξης τάδε.

Ἴσ ἡνῆ

θερ ἦν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

Ἄντιγόνη

ἀλλ' οἷδ' ἀρέσκουσ' οἷς ἀλισθ' ἀδεῖν εὐχρή.

Ἴσ ἡνῆ

εἶ καὶ δυνήσει γ'· ἀλλ' ἄ ηχάνων ἐρᾶς. 90

Ἄντιγόνη

οὐκοῦν, ὅταν δὴ ἡ σθένω, πεπαύσο αἰ.

Ἴσ ἡνῆ

ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τὰ ἤχανα.

Ἄντιγόνη

εἶ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ ἐν ἔξ ἐ οὐ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δικη.
ἀλλ' ἔα εὐ καὶ τὴν ἔξ ἐ οὐ δυσβουλίαν 95
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσο αἰ γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε ἡ οὐ καλῶς θανεῖν.

Ἴσ ἡνῆ

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε· τοῦτο δ' ἴσθ' ὅτι
ἄνους ἐν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

Χορός

ἄκτις ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἐππαύλῳ φανέν 100

Θήβη τῶν προτέρων φάος,

ἐφάνθησ ποτ', ὡ χρυσέας

ἄ ἔρας βλέφαρον,

Διρκαίων ὑπὲρ βέεθρων ολοῦσα, 105

τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν ἐκβάντα φῶτα πανσαγίᾳ

φυγάδα πρόδρο ον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῶ·

ὄς ἐφ' ἡ ἐτέρῃ γὰ Πολυνείκους 110

ἀρθεῖς νεικέων ἐξ ἄ φιλόγων

ὀξέα κλάζων

ἀετὸς εἰς γᾶν ὡς ὑπερέπτα,

λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανός,

πολλῶν εθ' ὄπλων 115

ξύν θ' ἵπποκό οἱς κορύθεσσι.

ξύν θ' ἵπποκό οἱς κορύθεσσι.

στάς δ' ὑπὲρ ἐλάθρων φονώσασιν ἄ φιχανῶν κύκλω

λόγχαῖς ἐπτάπυλον στό α

ἔβα, πρὶν ποθ' ἄ ἐτέρων

αἰ ἄτων γένουσι πλησθῆναί τε καὶ στεφάνω α πύργων 120

πευκάενθ' ἠφαιστον ἐλεῖν. τοῖος ἄ φῖ νῶτ' ἐτάθη

πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλῳ δυσχεῖρω α δράκοντος. 125

Ζεὺς γὰρ ἐγάλης γλώσσης κό πους

ὑπερχθαίρει, καὶ σφας ἐσιδῶν

πολλῶ βέυ ατι προσισσο ἔνους

χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπλίας, 130

παλτῶ ρῖπτεῖ πυρὶ βαλβίδων

ἐπ' ἄκρων ἤδη

νίκην ὀρ ὦντ' ἀλαλάξαι.

ἀντιτύπα δ' ἐπὶ γὰ πέσε τανταλωθεῖς

πυρφόρος, ὄς τότε αἶνο ἕνα ξὺν ὀρ ᾗ 135

βακχεύων ἐπέπνει

ῥίπαῖς ἐχθίστων ἀνέ ων.

εἶχε δ' ἄλλα τὰ ἐν,

ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώ α στυφελίζων ἔγας Ἄρης

δεξιόσειρος. 140

· · · · ·

ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἑφ' ἑπτὰ πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
Ζηνὶ τροπαίῳ πάγκαλκα τέλη,
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὧ πατρός ἐνός
ἠτρός τε ἰᾶς φύντε καθ' αὐτοῖν 145
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχետον
κοινοῦ θανάτου ἔρος ἄφω.
ἀλλὰ γὰρ ἀεγαλῶν ὅς ἦλθε Νίκα
τῆ πολυαρᾶ τῷ ἀντιχαρεῖσα Θήβα,
ἐκ ἐν δὴ πολέων 150
τῶν νῦν θέσθαι λησσοσύναν,
θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
παννυχίοις πάντας ἐπέλθωεν, ὁ Θήβας δ' ἐλελίχθων
Βάκχιος ἄρχοι.
ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας, 155
Κρέων ὁ Μενοικέως [ἄρχων] νεοχὸς
νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
χωρεῖ, τίνα δὴ ἦτιν ἐρέσσω,
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων 160
προῦθετο λέσχην,
κοινῶ κηρύγματι πέψας; 161b

Κρέων

ἄνδρες, τὰ ἐν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
πολλῶ σάλῳ σείσαντες ὠρθωσαν πάλιν.
ὁ ἄς δ' ἐγὼ ποποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
ἔστειλ' ἰκέσθαι τοῦτο ἐν τὰ Λαΐου 165
σέβοντας εἰδῶς εὐθρόνων ἀεὶ κράτη,
τοῦτ' αὖθις, ἠνίκ' Οἰδίπους ὠρθου πόλιν,
κάπρῃ διώλετ', ἀφί τοὺς κείνων ἔτι
παῖδας ἐνοντας ἐπέδοις φρονήσιν.
ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς οἰράς ἴαν 170
καθ' ἣ ἔραν ὤλοντο παῖσαντές τε καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν ἰάσῳ ατι,
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
ἀήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκ ἀθεῖν 175
ψυχὴν τε καὶ φρόνησιν καὶ γνώσιν, πρὶν ἂν
ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆ.
ἐοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύων πόλιν
ἢ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευάτων
ἀλλ' ἐκ φόβου του γλώσσαν ἐγκλήσας ἔχει 180
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
καὶ εἶζον ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμῶς λέγω.
ἐγὼ γὰρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρώων ἀεὶ,
οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὀρώων 185
στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἀνδραδυσενήχθονός
θεῖον ἐαυτῷ, τοῦτο γινώσκων ὅτι
ἦδ' ἐστὶν ἡ σφίζουσα καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούεθα. 190
τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν,
καὶ νῦν ἀδελφὰ τήνδε κηρύττω ἐννί

καὶ τὸν ἀστυφά τῶν τε κηρύσσας ἔχων
ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
Ἐτεοκλέα ἐν, ὃς πόλεως ὑπερ ἀχῶν
ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δόρει, 195
τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἀφαγνίσαι
ἂ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς.
τὸν δ' αὖ ξύναί ον τοῦδε, Πολυνείκη λέγω,
ὃς γῆν πατρῶαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
φυγᾶς κατελθῶν ἠθέλησε ἐν πυρὶ 200
πρῆσαι κατ' ἄκρας, ἠθέλησε δ' αἴ ατος
κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
τοῦτον πόλει τῆδ' ἐκκεκήρυκται τάφῳ
ἦτε κτερίζειν ἦτε κωκύσαί τινα,
ἐὰν δ' ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέ ας 205
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέν τ' ἴδειν.
τοιόνδ' ἐ ὄν φρόνη α, κοῦππατ' ἔκ γ' ἐ οὔ
τι ἦν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων·
ἀλλ' ὅστις εὔνους τῆδε τῆ πόλει, θανῶν
καὶ ζῶν ὁ οἴως ἐξ ἐ οὔ τι ἦσεται. 210

Χορός

σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενουκίεως Κρέων,
τὸν τῆδε δύσνουν κᾶς τὸν εὐ ἐνῆ πόλει·
νό φ δὲ χρῆσθαι παντί που πάρεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χῶπόσοι ζῶ ἐν πέρι.

Κρέων

ὡς ἂν σκοποὶ νῦν εἴτε τῶν εἰρη ἐνων. 215

Χορός

νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθεος.

Κρέων

ἀλλ' εἴσ' ἐτοῖ οἱ τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

Χορός

τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;

Κρέων

τὸ ἦ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.

Χορός

οὐκ ἔστιν οὔτω ἄωρος ὃς θανεῖν ἐρά. 220

Κρέων

καὶ ἦν ὁ ἰσθός γ', οὔτος· ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

Φύλαξ

ἄναξ, ἐρώ ἐν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο
δύσπινους ἰκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.

πολλάς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις, 225

ὁδοῖς κυκλῶν ἐ αὐτὸν εἰς ἀναστροφὴν·

ψυχὴ γὰρ ἠῦδα πολλά οἱ υθοῦ ἐνη·

τάλας, τί χωρεῖς οἷ ὀλῶν δώσεις δίκην;

τλή ῶν, ἐνεῖς αὔ; κεί τάδ' εἴσεται Κρέων

ἄλλου παρ' ἀνδρός; πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγύνει; 230

τοιαῦθ' ἐλίσσων ἦνυτον σχολῆ βραδύς.

ναῖ τῶν ἀδῶν βαρύνειν ἰσχύεται ἀκό

χουσιως οους βραχεια γιγνεται ακρα.

τέλος γε έντοι δεϋρ' ένίκησεν ολείν
σοί. κεί τὸ ηδέν ἐξερω, φράσω δ' ὄωσ·
τῆς ἐλπίδος γάρ ἔρχομαι δεδραγένοσ, 235
τὸ ἠπαθεῖν ἄν ἄλλο πλὴν τὸ ὄρσι ον.

Κρέων

τί δ' ἐστὶν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἄθυϊαν;

Φύλαξ

φράσαι θέλω σοι πρώτα τὰ αὐτοῦ· τὸ γάρ
πρᾶγ' οὐτ' ἔδρασ' οὐτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,
οὐδ' ἄν δικαίωσ ἐς κακὸν πέσοι. 240

Κρέων

εὖ γε στοχάζει κάποφάργγυσαι κύκλω
τὸ πρᾶγα· δηλοῖς δ' ὡς τισι ἀνῶν νέον.

Φύλαξ

τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν.

Κρέων

οὐκουν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεῖς ἄπει;

Φύλαξ

καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τισ ἀρτίωσ 245
θάψας βέβηκε κάπι χρωτὶ διψίαν
κόνιν παλύνας κάφαγιστεύσας ἄχρη·

Κρέων

τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολήσας τάδε;

Φύλαξ

οὐκ οἶδ'. ἐκεῖ γάρ οὔτε του γενῆδος ἦν
πληγ', οὐ δικέλλης ἐκβολή. στύφλος δὲ γῆ 250
καὶ χέρσος, ἀρρῶξ οὐδ' ἐπηάξευ ἐνη
τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσηος οὐργάτης τισ ἦν.
ὅπως δ' ὁ πρώτος ἦ ἰν ἠεροσκόπος
δείκνυσι, πᾶσι θαυὰ δυσχερές παρῆν.
ὁ ἐν γάρ ἠφάνιστο, τυβήρης ἐν οὐ, 255
λεπτή δ', ἄγος φεύγοντος ὡς, ἐπῆν κόνις
σηεῖα δ' οὔτε θηρὸσ οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἄν ἐγίγνετο 260
πληγῆ τελευτῶσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
εἶς γάρ τισ ἦν ἕκαστος οὐξειργασένοσ,
κούδεις ἐναργῆσ, ἀλλ' ἔφευγε ἠεἰδέναι.
ἦ εν δ' ἐτοῖοι καὶ ὕδρους αἴρειν χεροῖν
καὶ πῦρ διέρπειν καὶ θεοῦσ ὄρκωστέιν, 265
τὸ ἠτε δρᾶσαι ἠτε τω ξυνιδέναι
τὸ πρᾶγα βουλευσαντι ἠδ' εἰργασένω.
τέλοσ δ' ὄτ' οὐδέν ἦν ἐρευνώσιν πλέον,
λέγει τισ εἶς, ὁ πάντας ἐσπέδον κάρα
νεῦσαι φόβω προὔτρεπεν· οὐ γάρ εἶχο εν 270
οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶσ
πράξαι εν. ἦν δ' ὁ ὕθοσ ὡσ ἀνοιστέον

σοι τουργον ειη τουτο κουχι κρυπτεον.

καί ταυτ' ένίκα, κά έ τόν δυσδαί ονα

πάλος καθαιρει τουτο τάγαθόν λαβεϊν. 275

πάρει ι δ' άκων ούχ έκουσιν, οϊδ' ότι·

στέργει γάρ ούδεις άγγελον κακών έπων.

Χορός

άναξ, έ οί τοί, ή τι και θεήλατον

τούργον τόδ', ή ξύννοια βουλεύει πάλα

Κρέων

παύσαι, πριν όργής και ' έ εστώσαι λέγων, 280

ή 'φευρεθής άνους τε και γέρων ά α.

λέγεις γάρ ούκ άνεκτά δαί ονας λέγων

πρόνοιαν ίσχειν τουδε του νεκρου πέρι.

πότερον ύπερτι ώντες ώς ευεργέτην

έκρυπτον αύτόν, όστις ά φικίονας 285

ναους πυρώσων ήλθε κάναθή ατα

και γήν έκείνων και νό ους διασκεδών;

ή τους κακούς τι ώντας είσορχς θεούς;

ούκ έστιν. αλλά ταύτα και πάλα πόλεως

άνδρες όλις φέροντες έρρόθουν έ οί, 290

κρυφή κάρα σείοντες, ούδ' υπό ζυγώ

λόφον δικαίως είχον, ώς στέργειν έ έ.

έκ τώνδε τούτους έξέπίστα αι καλώς

παρηγ ένους ίσθοϊσιν είργάσθαι τάδε.

ούδέν γάρ άνθρώποισιν οϊόν άργυρος 295

κακόν νό ισ ' έβλαστε. τουτο και πόλεις

πορθει, τόδ' άνδρας έξανίστησιν δό ων·

τόδ' έκδιδάσκει και παραλλάσσει φρένας

χρηστάς προς αίσχρο ά πράγ ατ' ίστασθαι βροτών·

πανουργίας δ' έδειξεν άνθρώποις έχειν 300

και παντός έργου δυσσέβειαν είδέναι.

όσοι δε ίσθαρνούντες ήνυσαν τάδε,

χρόνψ ποτ' έξέπραξαν ώς δοϋναι δίκην.

άλλ' είπερ ίσχει Ζεύς έτ' έξ έ ου σέβας,

εϋ τουτ' έπίστας', όρκιος δε σοι λέγω· 305

εί ή τόν αύτόχειρα τουδε του τάφου

εύρόντες έκφανείτ' ές όφθαλ ους έ ους,

ούχ ύ ίν 'Αιδης οϋνος άρκέσει, πριν άν

ζώντες κρε αστοι τήνδε δηλώσηθ' ύβριν,

ίν' είδότες τó κέρδος ένθεν οϊστέον 310

τό λοιπόν άρπάζητε, και άθηθ' ότι

ούκ έξ άπαντος δεί τó κερδαίνειν φιλεϊν.

έκ τών γάρ αίσchrών λη άτων τους πλείονας

άτω ένους ίδοις άν ή σεσσω ένους.

Φύλαξ

είπειν τι δώσεις ή στραφείς ούτως ίω; 315

Κρέων

ούκ οϊσθα και νϋν ώς άνιαρώς λέγεις;

Φύλαξ

έν τοϊσιν ώσιν ή 'πί τη ψυχή δάκνει;

Κρέων

τί δε ρυθ ίζεις τήν έ ήν λύπην όπου;

Φύλαξ

ό δρών σ' άνιξ τās φρένας, τά δ' ώτ' έγώ.

Κρέων

οί ' ώς λάλη α δηλον έκπεφυκός εί. 320

Φύλαξ

οὔκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.

Κρέων

καί ταῦτ' ἐπ' ἀργύρω γε τήν ψυχὴν προδοῦς.

Φύλαξ

φρεῦ·

ἧ δεινὸν ᾧ δοκῆ γε καὶ ψευδῆ δοκεῖν.

Κρέων

κό ψευέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα ἦ
φανεῖτέ οἱ τοὺς δρῶντας, ἔξερεῖθ' ὅτι 325
τὰ δειλὰ κέρδη πη οἴας ἐργάζεταιται.

Φύλαξ

ἀλλ' εὐρεθείη ἐν ἀλιστ'· ἂν δέ τοι
ληφθῆτε καὶ ἦ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως δῦσαι σὺ δεῦρ' ἐλθόντα ε·
καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γινώ ης τ' ἐ ἦς 330
σωθεῖς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

Χορός

πολλὰ τὰ δεινὰ κούδεν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει.

τοῦτο καὶ πολλοῦ πέραν πόντου χει ερίψ νότψ 335

χωρεῖ, περιβρυχίοισιν

περῶν ὑπ' οἷδ ασιν.

θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν

ἄφθιτον, ἄκα ἄταν, ἀποτρύεται

ἴλλο ἐνων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος

ἱππεῖψ γένει πολεύων. 340

κουφονόων τε φύλον ὀρνίθων ἄ φιβαλῶν ἄγει

καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν 345

σπεύρασι δικτυοκλώστοις,

περιφραδῆς ἀνήρ·

κρατεῖ δὲ ηχαναῖς ἀγραύλου

θηρὸς ὄρεσιβάτα, λασιαύχενά θ' 350

ἵππον ὄχ ἄζεται ἄ φί λόφον ζυγῶν

οὔρειόν τ' ἄκ ἦτα ταῦρον.

καὶ φθέγ α καὶ ἄνε ὄεν φρόνη α καὶ ἀστυνό ους 355

ὄργας ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων

πάγων ὑπαίθρεια καὶ δύσο βρα φεύγειν βέλη

παντοπόρος· ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται

τὸ ἔλλον· Ἄϊδα ὄνον φρεῦξιν οὐκ ἐπάξεται· 360

νόσων δ' ἄ ηχάνων φυγάς ξυ πέφρασται.

σοφόν τι τὸ ηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων 365

τοτέ ἐν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει,

νό ους γεραίρων χθονὸς θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν,

ὕψιπολις· ἄπολις ὄτψ τὸ ἦ καλὸν 370

ξύνεστι τὸλ ας χάριν. ἦτ' ἐ οἱ παρέστιος

γένειτο ἦτ' ἴσον φρονῶν ὄς τὰδ' ἔρδει. 375

ἔς δαι ὄνιον τέρας ἄ φινωῶ

τόδε· πῶς εἰδῶς ἀντιλογῆσω

τὴνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.

ᾧ δύστηνος

καὶ δυστήνου πατρός Οἰδιπόδα, 380

τί ποτ'· οὐ δὴ που σέ γ' ἀπιστοῦσαν

τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νό οἰς

καὶ ἐν ἀφροσύνη καθελόντες;

Φύλαξ

ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον ἠ Ξειργασ ἔνη·

τὴνδ' εἶλο εν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385

Χορός

ὄδ' ἐκ δόων ἄψορρος εἰς δέον περᾶ.

Κρέων

τί δ' ἔστι; ποῖα ξύετρος προύβην τύχη;

Φύλαξ

ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἔστ' ἀπίω οτον.
ψεύδει γάρ ἢ 'πίνοια τήν γνῶνιν· ἐπεὶ
σχολῆ ποθ' ἤξιν δεῦρ' ἄν ἐξηύχουν ἐγὼ 390
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς αἷς ἔχει ἀσθην τότε
ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκτός καὶ παρ' ἐλπιδας χαρὰ
ἔοικεν ἄλλη ἥκος οὐδέν ἠδονῆ,
ἦκω, δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπίω οτος,
κόρην ἄγων τήνδ', ἢ καθηρέθη τάφον 395
κοσούσα. κληρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
ἀλλ' ἔστ' ἐόν θοῦραϊον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβῶν
καὶ κρίνε κάξ' ἐλεγχ'. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
δικαίως εἰσι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. 400

Κρέων

ἄγεις δὲ τήνδε τῶν τρόπων πόθεν λαβῶν;

Φύλαξ

αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.

Κρέων

ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φήεις;

Φύλαξ

ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὄν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπέπας. ἄρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; 405

Κρέων

καὶ πῶς ὀράται κάπιληπτος ἠρέθη;

Φύλαξ

τοιοῦτον ἦν τὸ πράγ'. ὅπως γὰρ ἦκοεν,
πρὸς σοῦ τὰ δειν' ἐκεῖν' ἐπιπεληένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἢ κατεῖχε τὸν
νέκυν, ὑδῶν τε σώα γυνώσαντες εὔ, 410
καθῆεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεοι,
ὅσ' ἦν ἀπ' αὐτοῦ ἢ βάλοι πεφευγότες,
ἐγερετὶ κινῶν ἄνδρ' ἄνηρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀκηδήσοι πόνου.
χρόνον τὰδ' ἦν τοσοῦτον, ἔστ' ἐν αἰθέρι 415
ἔσῳ κατέστηλα πρὸς ἡλίου κύκλος
καὶ καὶ ἔθαλπε· καὶ τότε ἔξαίφνης χθονὸς
τυφῶς ἀείρας σκηπτὸν οὐράνιον ἄχος,
πίπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὑλης πεδιάδος, ἐν δ' ἐεστώθη ἔγας 420
αἰθῆρ· ὕσαντες δ' εἶχοεν θεῖαν νόσον.
καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ ἀκρῶ,
ἢ παῖς ὀράται, κἀνακωκύει πικρᾶς
ὄρνιθος ὄξυν φθόγγον, ἐς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψη λέχος. 425
οὔτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὡς ὄρᾳ νέκυν,
γόοισιν ἐξῆψωξεν, ἐκ δ' ἄρας κακάς
ἠράτο τοῖσι τοῦργον ἐξείργασένοις.
καὶ χερσὶν εὐθύς διψίαν φέρει κόνιν,
ἔκ τ' εὐκροτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου 430
χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
χῆεις ἰδόντες ἰέεσθα, σὺν δὲ νιν
θηρώεθ' εὐθύς οὐδὲν ἐκπεληγένην,
καὶ τὰς τε πρόσθεν τὰς τε νῦν ἠλέγχοεν
πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, 435
ἢ ἠδέμεν ἐοικε νῶν λυγρῶν ἢ α

καὶ πρῶτος ἐστὶ κατ'ἐπιπέδῳ κ. α.

τὸ ἐν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφρευμένα
ἤδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
ἀλγεινόν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἤσσω λαβεῖν
ἐοῖ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 440

Κρέων

σὲ δὴ, σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρα,
φῆς ἢ καταρνεῖ ἢ δεδρακέαι τάδε·

Ἀντιγόνη

καὶ φησὶ δρᾶσαι κούκ ἀπαρνοῦμαι τὸ ἥ.

Κρέων

σύ ἐν κοίτοις ἄνσεαυτὸν ἢ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον. 445
σύ δ' εἰπέ μοι ἢ ἦκος, ἀλλὰ συντόμως,
ἤδησθα κηρυχθέντα ἢ πράσσειν τάδε;

Ἀντιγόνη

ἤδη· τί δ' οὐκ ἔλλων; ἐφανῆ γὰρ ἦν.

Κρέων

καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;

Ἀντιγόνη

οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε, 450
οὐδ' ἢ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
τοιοῦσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὤρισεν νόμους,
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ψόγην τὰ σά
κηρύξαθ', ὥστ' ἄγραπτα κάσφαλῆ θεῶν
νόμινα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραβεῖν. 455

οὐ γὰρ τι νῦν γε κάχθες, ἀλλ' αἰεὶ ποτε
ζῆταῦτα, κούδεις οἶδεν ἐξ ὄτου ἴφρανη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔλλων, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δεῖσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν· θανούενη γὰρ ἐξῆδη, τί δ' οὐ; 460
κεῖ ἢ σύ προῦκήρυξας, εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανούομαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ἐς ἐγὼ κακοῖς
ζῆ, πῶς δδ' Οὐχὶ κατθανῶν κέρδος φέρει;
οὕτως ἐοίγε τούδε τοῦ ὄρου τυχεῖν 465
παρ' οὐδὲν ἄλλοις· ἀλλ' ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
ἠτρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἠνσχόην νέκυν,
κείνοισι ἄν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλύνομαι.
σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν ὤρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι ὤρω φωρίαν ὀφλισκάνω. 470

Χορός

δηλοῖ τὸ γέννησ' ὠν ἐξ ὠοῦ πατρὸς
τῆς παιδός, εἰκὲν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.

Κρέων

ἀλλ' ἴσθι μοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα
πίπτειν ἄλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
σιδηρὸν ὀππὸν ἐκ πυρός περισκελῆ 475
θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἄνεῖς οἰδοῖς·
σικρῶ χαλινῶ δ' οἶδα τοὺς θουνοὺς
ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
φρονεῖν ἐγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας,
αὕτη δ' ὑβρίζειν ἐν τὸτ' ἐξηπίστατο, 480
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
ὑβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
ἢ νῦν ἐγὼ ἐν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,
εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῆδε κείσεται κράτη. 485
ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἶθ' ὁμοῖον ονεστέρα

τοῦ παντός ἢ ἴν Ζηνὸς ἐρκείου κυρεῖ,
αὐτῆ τε χῆ ξύναι ος οὐκ ἀλύξετον
όρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
ἐπαιτιώ αι τοῦδε βουλευσαι τάφου. 490
καὶ νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
λυσσώσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.
φιλεῖ δ' ὁ θυ ὅς πρόσθεν, ἤρῃσθαι κλοπεύς
τῶν ἠδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῃ τεχνῶ· ἐνων·
ισῶ γε ἐντοι χῶταν ἐν κακοῖσί τις 495
ἀλοὺς ἐπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.

Ἀντιγόνη

θέλεις τι εἶζον ἢ κατακτεῖναι ἑλών;

Κρέων

ἐγὼ ἐν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.

Ἀντιγόνη

τί δῆτα ἔλλεις; ὡς ἐοῖ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδὲν ἠδ' ἀρεσθεῖη ποτέ. 500
οὔτω δὲ καὶ σοὶ τᾶ' ἀφρανδάνοντ' ἔφυ.
καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθείσα; τοῦτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγοιτ' ἂν, εἰ ἢ γλώσσαν ἐγκλήροι φόβος. 505
ἀλλ' ἢ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαίνοει
κᾶῤῥεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.

Κρέων

σύ τοῦτο οὔνη τῶνδε Καδ εἶων ὀρᾶς.

Ἀντιγόνη

ὀρώσι χοῦτοι, σοὶ δ' ὑπέλλουσιν στόμα.

Κρέων

σύ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; 510

Ἀντιγόνη

οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὀσπλαγχνούς σέβειν.

Κρέων

οὔκουσιν ὅμαι ος χῶ καταντίον θανάτων;

Ἀντιγόνη

ὅμαι ος ἐκείνας τε καὶ ταύτου πατρός.

Κρέων

πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆτι τίς χάριν;

Ἀντιγόνη

οὐκ ἀρτυρήσει ταῦθ' ὁ καθθανῶν νέκυς. 515

Κρέων

εἴ τοι σφετι τίς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.

Ἀντιγόνη

οὐ γὰρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὦλετο.

Κρέων

πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστάς ὑπερ.

Ἀντιγόνη

ὁ μῶς ὅ γ' Ἄιδης τοὺς νόσους τούτους ποθεῖ.

Κρέων

ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστός τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος. 520

Ἀντιγόνη

τίς οἶδεν εἰ κάτῳθεν εὐαγῆ τάδε;

Κρέων

οὔτοι ποθ' οὐχθρός, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.

Ἀντιγόνη

οὔτοι συνέχθην, ἀλλὰ σὺ φιλεῖν ἔφυ.

Κρέων

κάτω νυν ἔλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φιλεῖ

κείνους· ἐ οὐ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή· 525

Χορός

καί ἦν πρό πυλῶν ἡδ' Ἴσ ἡνη,
φιλάδελφρα κάτω δάκρυ' εἶβο ἔνη·
νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἰ ἀτόεν
ῥέθος αἰσχύνει,

τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν· 530

Κρέων

σὺ δ', ἦ κατ' οἴκουσ ὡς ἔχιδν' ὕφει ἔνη
λήθουσά ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐ ἀνθανον
τρέφων δὴ ἄτα κάπαναστάσεις θρόνων,
φέρ', εἰπέ δή οἱ, καί σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις ετασχεῖν, ἦ ἔσο εἰ τὸ ἡ εἰδένα; 535

Ἴσ ἡνη

δέδρακα τοῦργον, εἶπερ ἡδ' ὀ ορροθεῖ
καί ξυ ετίσχω καί φέρω τῆς αἰτίας.

Ἀντιγόνη

ἀλλ' οὐκ ἑάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ 'κοινωσά ἦν.

Ἴσ ἡνη

ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνο αἱ 540
ξὺ πλουν ἐ αὐτὴν τοῦ πάθους ποιου ἔνη.

Ἀντιγόνη

ῶν τοῦργον, Ἄιδης χοί κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.

Ἴσ ἡνη

ἦτοι, κασιγνήτη, ' ἄτι ἀσης τὸ ἡ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἄγνίσαι· 545

Ἀντιγόνη

ἡ οἱ θάνης σὺ κοινὰ ἡδ' ἄ ἡ 'θιγες
ποιοῦ σεαυτῆς, ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

Ἴσ ἡνη

καί τίς βίος οἱ σοῦ λελει ἔνη φίλος;

Ἀντιγόνη

Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδε ῶν.

Ἴσ ἡνη

τί ταῦτ' ἀνίξς ' , οὐδὲν ὠφελου ἔνη; 550

Ἀντιγόνη

ἀλγοῦσα ἐν δῆτ' εἰ γελῶ γ' ἐν σοὶ γελῶ.

Ἴσ ἡνη

τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖ ' ἐγώ;

Ἀντιγόνη

σῶσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ σ' ὕπεκφυγεῖν.

Ἴσ ἡνη

οἶ οἱ τάλαινα, κά πλάκω τοῦ σοῦ ὄρου;

Ἀντιγόνη

σὺ ἐν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν· 555

Ἴσ ἡνη

ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐ οἷς λόγοις.

Ἀντιγόνη

καλῶς σὺ ἐν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν.

Ἴσ ἡνη

καί ἦν ἴση νῦν ἐστιν ἡ ἔξα αρτία.

Ἀντιγόνη

θάρσει· σὺ ἐν ζῆς, ἡ δ' ἐ ἡ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν· 560

Κρέων

τῷ παῖδε φη ἰ τῷδε τῆν ἐν ἀρτίως

Κρέων· ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐ οἷς λόγοις.

αὐτοὺν πεφάνσαι, τὴν ὁ ἀφ' οὗ τα πρώτῃ εφω.

Ἴσ ἠνη

οὐ γάρ ποτ', ὤναξ, οὐδ' ὄς ἄν βλάστη ἔνει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

Κρέων

σοὶ γοῦν, ὄθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά. 565

Ἴσ ἠνη

τί γάρ ὄνη οἱ τῆσδ' ἄτερ βιώσι ον;

Κρέων

ἀλλ' ἦδε ἔντοι ἡ λέγ'. οὐ γάρ ἔστ' ἔτι.

Ἴσ ἠνη

ἀλλὰ κτενεῖς νυ φρεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;

Κρέων

ἀρώσι οἱ γάρ χάτερων εἰσὶν γύαι.

Ἴσ ἠνη

οὐχ ὡς γ' ἐκείνῳ τῆδέ τ' ἦν ἦρ οσ ἔνα. 570

Κρέων

κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στυγῶ.

Ἀντιγόνη

ᾧ φίλταθ' Αἴον, ὡς σ' ἀτι ἄζει πατήρ.

Κρέων

ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὺν λέχος.

Χορός

ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;

Κρέων

Ἄιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάους ἔφω. 575

Χορός

δεδογ ἔν', ὡς ἔοικε, τήνδε καταθανεῖν.

Κρέων

καὶ σοὶ γε κάοι. ἡ τριβάς ἔτ', ἀλλὰ νιν

κοῖζετ' εἴσω, ὁ ὤες· ἐκ δὲ τοῦδε χρῆ

γυναῖκας εἶναι τάσδε ἡδ' ἄνει ἔνας.

φρεύγουσι γάρ τοι χοῖθρασεῖς, ὅταν πέλας 580

ἦδη τὸν, Ἄιδην εἰσσωσι τοῦ βίου.

Χορός

εὐδαίονες οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών.

οἷς γὰρ ἄν σεισθῆ θεόθεν δόος, ἄτας

οὐδὲν ἔλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πληθοσ ἔρπον· 585

ὁ οἶον ὥστε ποντίαις οἷδα δυσπνόοις ὅταν

Θρησσαισιν ἔρεβος ὑφαλον ἐπιδράη πνοαῖς,

κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θίνα καὶ 590

δυσάνειοι, στόνῳ βρέουσι δ' ἀντιπληγες ἀκταί.

ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὀρώαι

πήατα φθιτῶν ἐπὶ πῆασι πίπτοντ', 595

οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει

θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν. νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπερ

ρίζας ὁ τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόοις, 600

κατ' αὐνιν φοινία θεῶν τῶν νερέτων

ἀξὸν κόνις λόγου τ' ἄνοια καὶ φρενῶν ἐρινύς,

τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασία κατάσχοι; 605

τὰν οὔθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὁ πάντ' ἀγρεύων,

οὔτε θεῶν ἄκατοι ἦνες, ἀγήρω δὲ χρόνῳ

δυνάστας κατέχεις Ὀλύπου ἀρόεσσαν αἴγλαν. 610

τότ' ἔπειτα καὶ τὸ ἔλλον

καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει

νόος ὅδ', οὐδὲν ἔρπει

θνατῶν βιότῳ πᾶ πολὺ γ' ἐκτὸς ἄτας.

ἀ γὰρ δὴ πολὺπλαγκτος ἐλπὶς πολλοῖς ἐν ὄνασις ἀνδρῶν. 615

πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων·

εἰδοῖσι δ' οὐδὲν ἔρπει, πρὶν πυρὶ θερ ᾧ πόδα τις
προσαύση. σοφίᾳ γὰρ ἔκ του κλεινὸν ἔπος πέφανται. 620

τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἔσθλόν

τῷδ' ἔ εν ὄτῳ φρένας

θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν·

πράσσει δ' ὀλίγιστον χρόνον ἐκτὸς ἄτας. 625

ὄδε ἦν Αἴων, παίδων τῶν σαῶν

νέατον γέννη '· ἄρ' ἀχνύ ενος

τάλιδος ἦκει ὄρον Ἀντιγόνης,

ἀπάτης λεχέων ὑπεραλγῶν; 630

Κρέων

τάχ' εἰσό εσθα άντεων ὑπέρτερον.

ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα ἡ κλύων

τῆς ἑλλοῦ φου πατρί λυσσαίνων πάρει;

ἦ σοὶ ἐν ἡ εἰς πανταχῆ, δρῶντες φίλοι;

Αἴων

πάτερ, σὸς εἰ ι, καὶ σύ οι γνώ ας ἔχων 635

χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέψο αι.

ἔ οὐ γὰρ οὐδεὶς ἀξιώσεται γὰ ος

εἰζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγου ἔνου.

Κρέων

οὔτω γάρ, ὦ παῖ, χρῆ διὰ στέρνων ἔχειν,

γνώ ης πατρίδας πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι. 640

τούτου γὰρ οὔνεκ' ἄνδρες εὔχονται γονὰς

κατηκόους φύσαντες ἐν δό οὐς ἔχειν,

ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀντα ἔκωνται κακοῖς

καὶ τὸν φίλον τι ὤσιν ἐξ ἴσου πατρί.

ὅστις δ' ἀνωφέλῃτα φιλύει τέκνα, 645

τί τόνδ' ἄν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους

φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;

ἡ νῦν ποτ', ὦ παῖ, τὰς φρένας ὑφ' ἡδονῆς

γυναικὸς οὔνεκ' ἐκβάλλης, εἰδῶς ὅτι

ψυχρὸν παραγκάλισα τοῦτο γίγνεται, 650

γυνὴ κακῆ ξύνευνος ἐν δό οὐς. τί γὰρ

γένοιτ' ἄν ἔλκος εἰζον ἢ φίλος κακός;

ἀλλὰ πτύσας ὡσεὶ τε δυοσ ενῆ ἔθες

τὴν παῖδ' ἐν Αἴδου τήνδε νυ φεῦειν τιλί.

ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐ φανῶς ἐγώ 655

πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης ὄνην,

ψευδῆ γ' ἐ αὐτὸν οὐ καταστήσω πόλει,

ἀλλὰ κτενώ. πρὸς ταῦτ' ἔφω νεῖτω Δία

ξῦναι ον. εἰ γὰρ δὴ τὰ γ' ἐγγενῆ φύσει

ἄκοσα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους 660

ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνήρ

χρηστός, φανέται κὰν πόλει δίκαιος ἄν.

ὅστις δ' ὑπερβάς ἡ νό οὐς βιάζεται

ἢ τοῦπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,

οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἔ οὔ τυχεῖν. 665

ἀλλ' ὄν πόλις στήσειε τοῦδε χρῆ κλύειν

καὶ σ ικρὰ καὶ δίκαια καὶ τάναντία.

καὶ τοῦτον ἄν τὸν ἄνδρα θαρσοῖην ἐγώ

καλῶς ἐν ἄρχειν, εὔδ' ἄν ἄρχεσθαι θέλειν,

δορός τ' ἄν ἐν χει ὦνι προστεταγ ἔνον 670

ἔνειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.

ἀναρχίας δὲ εἰζον οὐκ ἔστιν κακόν.

αὐτὴ πόλις ὄλλουσιν, ἦδ' ἀναστάτους

οἴκους τίθησιν, ἦδε συ ἄχου δορός

τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ' ὄρθου ἔνων 675

σῶζει τὰ πολλὰ σώ αθ' ἢ πειθαρχία.
οὕτως ἄ υντέ' ἐστί τοῖς κοσ ου ένοις,
κούτοι γυναικός οὐδα ῶς ἡσσητέα.
κρείσσον γάρ, εἶπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
κούκ ἂν γυναικῶν ἦσσονες καλοῖ εθ' ἂν. 680

Χορός

ἦ ἴν έν, εἰ ἢ τῷ χρόνῳ κεκλέ εθα,
λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.

Αἶ ων

πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
πάντων ὅσ' ἐστί κτη άτων ὑπέρτατον.
ἐγὼ δ' ὅπως σὺ ἢ λέγεις ὀρθῶς τάδε, 685
οὔτ' ἂν δυναί ην ἢτ' ἐπισταί ην λέγειν.
γένοιτο εντᾶν χάτέρῳ καλῶς ἔχον.
σοῦ δ' οὔν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
τὸ γάρ σὸν ὄ α δεινόν, ἀνδρὶ δη ότη 690
λόγοις τοιοῦτοις, οἷς σὺ ἢ τέρψει κλύων·
έ οι δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἷ', ὀδύρεται πόλις,
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει. 695
ἦ τις τὸν αὐτῆς ἀυτάδελφον έν φωναῖς
πεπῶτ' ἄθαπτον ἢθ' ὑπ' ὠ ηστών κυνῶν
εἶασ' ὀλέσθαι ἢθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος.
οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τι ἦς λαχεῖν;
τοιάδ' έρε νη σῖγ' ἐπέρχεται φάτις. 700
έ οι δε σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστιν οὐδέν κτῆ α τι ιώτερον,
τί γάρ πατρός θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
ἄγαλ α ειζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
ἢ νυν ἐν ἦθος οὔνον έν σαυτῷ φόρει, 705
ὡς φῆς σὺ, κούδέν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
ὅστις γάρ αὐτός ἢ φρονεῖν ὄνος δοκεῖ,
ἢ γλώσσαν, ἦν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
οὔτοι διαπυχθέντες ὠφθησαν κενοί.
ἀλλ' ἄνδρα, κεί τις ἦ σοφός, τὸ ανθάνειν 710
πόλλ', αἰσχρὸν οὐδέν καὶ τὸ ἢ τεῖνειν ἄγαν.
ὀρθῶς παρὰ βρείθροισι χει άρροις ὅσα
δένδρων ὑπέκει, κλῶνας ὡς ἐκσῶζεται,
τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρε ν' ἀπόλλυται.
αὔτως δε ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα 715
τείνας ὑπέκει ηδέν, ὑπτιοῖς κάτω
στρέψας τὸ λοιπὸν σέλ ασιν ναυτίλλεται.
ἀλλ' εἴκε καὶ θυ ῶ ετάστασιν διδου.
γνώ η γάρ εἴ τις κάπ' έ οὔ νεωτέρου
πρόσεστι, φῆ ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ 720
φύναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστή ης πλέων·
εἰ δ' οὔν, φιλεῖ γάρ τοῦτο ἢ ταύτη βέπειν,
καὶ τῶν λεγόντων εὔ καλὸν τὸ ανθάνειν.

Χορός

ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
αθεῖν, σέ τ' αὐ τοῦδ'· εὔ γάρ εἴρηται διπλῆ. 725

Κρέων

οἱ τηλοκίδε καὶ διδαξό εσθα δη
φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλοκοῦδε τὴν φύσιν;

Αἶ ων

ἠδέν τὸ ἢ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,

ου τον χρονον χρη αλλον η ταργα σκοπειν.

Κρέων

ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἄκοσ' οὐντας σέβειν; 730

Αἶ'ων

οὐδ' ἄν κελεύσαι', εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακοῦς.

Κρέων

οὐχ ἦδε γάρ τοι ἄδ' ἐπειληπταί νόσφι;

Αἶ'ων

οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὀπίπολις λεώς.

Κρέων

πόλις γάρ ἢ τῖν' ἀέχρη τάσσειν ἐρεῖ;

Αἶ'ων

ὄρθ' τὸδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος; 735

Κρέων

ἄλλω γὰρ ἢ' οἱ χρηεῖ τῆσδ' ἄρχειν χθονός;

Αἶ'ων

πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἤτις ἀνδρός ἐσθ' ἑνός.

Κρέων

οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;

Αἶ'ων

καλῶς γ' ἐρήγης ἄν σὺ γῆς ἄρχοις ἄνοος.

Κρέων

ὄδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικί συμαχεί. 740

Αἶ'ων

εἴπερ γυνὴ σὺ. σοὺ γὰρ οὐκ προκῆδο αἰ.

Κρέων

ὣ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί;

Αἶ'ων

οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἔξααρτάνονθ' ὀρώ.

Κρέων

ἀαρτάνω γὰρ τὰς ἐὰς ἀρχὰς σέβων;

Αἶ'ων

οὐ γὰρ σέβεις τι ἐὰς γε τὰς θεῶν πατῶν. 745

Κρέων

ὦ ἱερὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.

Αἶ'ων

οὐ τῶν ἔλοις ἦσσω γε τῶν αἰσχροῦν ἐέ.

Κρέων

ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὄδε.

Αἶ'ων

καὶ σοὺ γε καὶ οὐ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.

Κρέων

ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαεῖς. 750

Αἶ'ων

ἢ δ' οὐκ ἄν θανείται καὶ θανοῦσ' ὄλει τινα.

Κρέων

ἢ κάπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς;

Αἶ'ων

τίς δ' ἔσθ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γυνώσας λέγειν;

Κρέων

κλαίων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενός.

Αἶ'ων

εἰ ἡ πατὴρ ἦσθ', εἴπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν. 755

Κρέων

γυναικὸς ὧν δούλευα ἡ κώτιλλέε.

Αἶ'ων

βοῦλει λέγειν τι καὶ λέγων ἡδὲν κλύειν;

Κρέων

ἄληθεε: ἄλλ' οὐ τόνδ' Ὀλυπον. ἴσθ' ὅτι.

χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεινάσεις ἐέ.

ἄγαγε τὸ ἴσος ὡς κατ' ὄρατ' αὐτίκα 760

παρόντι θήσκη πλησία τῷ νυφίω.

Αἴων

οὐ δῆτ' ἔοιγε, τοῦτο ἡ δόξης ποτέ,

οὔθ' ἦδ' ὀλείται πλησία, σύ τ' οὐδα ἄ

τοῦ ὄν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὀρών,

ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων αἴνη συνών. 765

Χορός

ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·

νοῦς δ' ἐστὶ τηλικούτος ἀλγήσας βαρύς.

Κρέων

δράτω· φρονεῖτω εἶζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών·

τῷ δ' οὐκ ὄρα τῷδ' οὐκ ἀπαλλάξει ὄρου.

Χορός

ἄφω γὰρ αὐτῷ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς; 770

Κρέων

οὐ τήν γε ἡ θιγοῦσαν· εὖ γὰρ οὐκ ἔλεγες.

Χορός

ὄρω δὲ ποίω καὶ σφε βουλεύει κτανεῖν;

Κρέων

ἄγων ἔρηος ἐνθ' ἄν ἢ βροτῶν στίβος

κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,

φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος ὄνον προθείς, 775

ὅπως ἴασα πᾶσ' ὑπεκφύγη πόλις.

κάκει τὸν Ἄιδην, ὄνον σέβει θεῶν,

αἴτου ἐνη που τεύξεται τὸ ἡθανεῖν,

ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηλικαῦθ' ὅτι

πόνος περισσός ἐστι τᾶν Ἄιδου σέβειν. 780

Χορός

Ἔρωσ ἀνίκατε ἄχαν, Ἔρωσ, ὅς ἐν κτήσασιν πίπτεις,

ὅς ἐν ἀλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις,

φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἄγρονόμοις ἀυλαῖς. 785

καὶ σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιος οὐδεὶς

οὔθ' ἀερίων σέ γ' ἀνθρώπων. ὁ δ' ἔχων ἐήνεν. 790

σύ καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λῶβρα,

σύ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναον ἔχεις ταράξας·

νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων Ἴερος εὐλέκτρον 795

νύφας, τῶν ἐγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς

θεσῶν. ἄαχος γὰρ ἐπαίξει θεός, Ἀφροδίτα. 800

νῦν δ' ἦδη ἰγὼ καυτὸς θεσῶν

ἔξω φέρομαι τὰ δ' ὀρών ἴσχειν δ'

οὐκέτι πηγᾶς δύναιμαι δάκρυ

τὸν παγκοίτην ὄθ' ὀρῶ θάλασσον

τῆνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουςαν. 805

Ἀντιγόνη

ὄρατ' ἔμοι, ὡ γὰς πατρίας πολίται, τὰν νεάταν ὀδὸν

στείχουσαν, νεάτον δὲ φέγγος λεύσσοσαν ἀελίου,

κούποτ' αὐθις. ἀλλὰ τὸ παγκοίτας Ἄιδας ζῶσαν ἄγει 810

τὰν Ἀχέρωντος

ἄκταν, οὔθ' ὑνεαίων ἔγκληρον, οὔτ' ἐπινύφρειός

πῶς ἐτις ὑνοῦς ὑνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυφείσω. 815

Χορός

οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'

ἐς τὸδ' ἀπέρχει κεῖθος νεκύων,

οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις

οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ', 820

ἀλλ' αὐτόνοσος ζῶσα ὄνη δὴ

θνητῶν Ἄιδην καταβήσει.

Ἄντιγόνη

ἤκουσα δὴ λυγρότατον ὀλέσθαι τὰν Φρυγίαν ξέναν
Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ, τὰν κισσὸς ὡς ἀτενῆς 825
πετραία βλάστα δά ασεν, καὶ νιν ὄ βροι τακο έναν,
ὡς φάτις ἀνδρῶν,
χιῶν τ' οὐδα ἀλείπει, τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαῦτοις 830
δειράδας· εἰδαίων ὀιοτάταν κατευνάζει.

Χορός

ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογενής,
ἢ εἰς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. 835
καί τοι φθιένη ἔγα κάκουσαι
τοῖς ἰσοθέοις σύγκληρα λαχεῖν.
ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανούσαν.

Ἄντιγόνη

οἷοι γελῶμαι, τί εἰ, πρὸς θεῶν πατρῶων.
οὐκ οἶχο έναν ὑβρίζεις, ἀλλ' ἐπίφαντον; 840
ὦ πόλις, ὦ πόλεως πολυκτῆνες ἄνδρες,
ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι
Θήβας τ' εὐαρῆτου ἄλλος, ἔπαρξεν ἄρτυρας ὑπέπικτῶμαι, 845
οἷα φίλων ἄκλαυτος, οἷοις νόοις
πρὸς ἔργα τυβόχωστον ἔρχομαι τᾶφου ποταίνιου·
ἰὼ δύστανος, βροτοῖς οὔτε νεκροῖς κυρούσα 850
ἔτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.

Χορός

προβάσ' ἐπέσχατον θράσους
ὕψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολυθῶν. 855
πατρῶν δ' ἐκτίεις τιν' ἄθλον.

Ἄντιγόνη

ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐοίερίνας,
πατρός τριπόλιστον οἶκτον τοῦτε πρόπαντος
ἀετέρου πόντου κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν. 860
ἰὼ ἀτρῶαι λέκτρων
ἄταικοι ἢ ἀτάτ' αὐτογέννητ' ἐφ' πατρὶ δυσόρου ἀτρός, 865
οἷων ἐγὼ ποθ' ἀταλαίφρων ἔφυν·
πρὸς οὐρανὸν ἄρατος ἄγαθος ἄδ' ἐγὼ ἔτοικος ἔρχομαι.
ἰὼ δυσπότην κασίγνητε γάμων κυρήσας, 870
θανῶν ἔτ' οὔσαν κατήναρές εἰ.

Χορός

σέβειν ἐν εὐσέβειά τις,
κράτος δ' ὄτψ κράτος ἔλει
παραβατὸν οὐδα ἄπέλει·
σέδ' αὐτόγνωτος ὦλεσ' ὀργά. 875

Ἄντιγόνη

ἄκλαυτος, ἀφίλος, ἄνου ἑναῖος ταλαίφρων ἄγομαι
τὰν πύαταν ὀδόν. οὐκέτι οἱ τόδε
λαπάδος ἱερὸν ὄμα
θέλις ὄραν ταλαίνα. 880
τὸν δ' ἐόν πόντον ἀδάκρυτον
οὐδεὶς φίλων στενάζει.

Κρέων

ἄρ' ἴστ', αἰδᾶς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν
ὡς οὐδ' ἂν εἶς παύσαιτ' ἂν, εἰ χρεῖη λέγειν;
οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα; καὶ κατηρεφεῖ 885
τύβω περιπτύξαντες, ὡς εἶρηκ' ἐγώ,
ἄφετε ὄνην ἔρηγον, εἴτε χρῆθ' ἰθανεῖν
εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυβεῖν στέγη.

ἢ εἷς γὰρ ἄγνοι τοῦπὶ τήνδε τὴν κόρην
ετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται. 890

Ἄντιγόνη

ὦ τὺ βοε, ὦ νυ φρεῖον, ὦ κατασκαφῆς
οἴκησις ἀείφρουρος, οἷ πορεύοιαι
πρὸς τοὺς ἐαυτῆς, ὦν ἀριθὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖστον δέδεκται φερσέφασσ' ὀλωλότων·
ὦν λισθία ἴγῳ καὶ κάκιστα δὴ ἀκρῶ 895
κάτει, πρὶν οἰοῖραν ἐξῆκειν βίου.
ἐλθοῦσα ἐντοὶ κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλην ἐν ἤξειν πατρί, προσφιλιῆς δὲ σοί,
ἦτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρρα·
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ 900
ἔλουσα κάκιστ' ἤσα κάπτου βίου
χοῶς ἔδωκα. νῦν δὲ Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέσας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνυαι.
καίτοι σ' ἐγὼ ἴσῃσα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
οὐ γὰρ ποτ' οὔτ' ἄν, εἰ τέκνων ἠτήρ ἔφυν, 905
οὔτ' εἰ πόσις οἱ κατθανῶν ἐτήκετο,
βίη πολιτῶν τόνδ' ἄν ἤροῖεν πόνον.
τίνοσ νόου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις ἐν ἄνθρωποι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἦπλάκον, 910
ἠτρός δ' ἐν Ἄιδου καὶ πατρός κεκευθότιν
οὐκ ἔστ' ἀδελφός ὅστις ἄν βλάστοι ποτέ.
τοιῦδε ἐντοὶ σ' ἐκπροτιήσασ' ἐγὼ
νόω Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀαρτάνειν
καὶ δεινὰ τολᾶν, ὦ κασίγνητον κάρρα. 915
καὶ νῦν ἄγειε διὰ χερῶν οὕτω λαβῶν
ἄλεκτρον, ἄνου ἑναῖον, οὔτε του γάου
ἔρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
ἀλλ' ὡδ' ἔρηος πρὸς φίλων ἢ δύσσορος
ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς. 920
ποῖαν παρεξελθοῦσα δαίμονων δίκην;
τί χρήε τὴν δύστηνον ἐς θεοῦς ἔτι
βλέπειν; τίναυδάν ξυλάων; ἐπεὶ γε δὴ
τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ', ἐκτησάτην.
ἀλλ' εἰ ἐν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ, 925
παθόντες ἄν ξυγγοῖεν ἢ ἀρτηκότες·
εἰ δ' οἶδ' ἀαρτάνουσι, ἢ πλείω κακὰ
πάθειεν ἢ καὶ δρώσιν ἐκδίκως ἐέ.

Χορός

ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταῖ
ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν. 930

Κρέων

τοιγὰρ τούτων τοῖσιν ἄγουσιν
κλαυθῶν ὑπάρξει βραδυτῆτος ὑπερ.

Ἄντιγόνη

οἷοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
τοῦπος ἀφίκται.

Χορός

θαρσεῖν οὐδὲν παραυθοῦαι 935
ἢ οὐ τάδε ταύτη κατακυροῦσθαι.

Ἄντιγόνη

ὦ γῆς Θήβης ἄστου πατρῶνον
καὶ θεοῖ προγενεῖς,
ἄγομαι δὴ κούκέτι ἐλλῶ.
λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι 940
τὴν βασιλειδᾶν οὐνὴν λοιπῶν.

οἶα πρὸς οἴων ἀνδρῶν πάσχω,
τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

Χορός

ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
ἀλλάξαι δέ ας ἐν χαλκοδέτοις ἀυλαῖς· 945
κρυπτο ἓνα δ' ἐν τυ βῆρει θαλά φη κατεζεύχθη·
καίτοι καὶ γενεῆ τί ιος, ὦ παῖ παῖ,
καὶ Ζηνὸς τα λειέσκε γονὰς χρυσορύτους· 950
ἀλλ' ἀ οϊριδίαι τις δύναισις δεινά·
οὔτ' ἄν νιν ὄλβος οὔτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ ἀλίκτηποι
κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.
ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος, 955
Ἡδωνῶν βασιλεύς, κερτο ίοις ὀργαίς
ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφαρκτος ἐν δεσ φ.
οὔτω τᾶς ανίας δεινὸν ἀποστάζει
ἀνθρῶν τε ἔνος, κείνος ἐπέγνω ανίας 960
ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτο ίοις γλώσσαις.
παύεσκε ἐν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας εὐίον τε πῦρ,
φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας· 965
παρὰ δὲ κυανεᾶν πελάγει διδύ ας ἀλὸς
ἀκταὶ βοσπόριαι ἦδ' ὁ Θρηκῶν ἄξενος
Σαλ υδησσός, ἴν' ἀγχίππολις Ἄρης 970
δισσοῖσι Φινείδαις
εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος
τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δά αρτος
ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὁ ἄτων κύκλοις
ἀραχθέντων, ὑφ' αἰ ατηραῖς 975
χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκ αῖσιν.
κατὰ δὲ τακό ενοι ἔλειοι ελέαν πάθαν
κλαῖον, ατρὸς ἔχοντες ἀνύ φρευτον γονάν· 980
ἀ δὲ σπέρ α ἐν ἀρχαιογόνων
ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν,
τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῷαις
Βορεᾶς ἄ ιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985
θεῶν παῖς, ἀλλὰ κάπ' ἐκείνη
Μοῖραι ακραίωνες ἔσχον, ὦ παῖ.

Τειρεσίαις

Θήβης ἄνακτες, ἦκο ἐν κοινὴν ὁδὸν
δύ' ἐξ ἐνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὔτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει· 990

Κρέων

τί δ' ἔστιν, ὦ γεραῖε Τειρεσία, νέον;

Τειρεσίαις

ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ ἀντει πιθοῦ.

Κρέων

οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτου φρενός.

Τειρεσίαις

τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκλήρεις πόλιν.

Κρέων

ἔχω πεπονθῶς αρτυρεῖν ὄνησι α· 995

Τειρεσίαις

φρόνει βεβῶς αὔ νῦν ἐπὶ ζυροῦ τύχης.

Κρέων

τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στό α.

Τειρεσίαις

γνώσει, τέχνης ση εἶα τῆς ἐ ἦς κλύων.

εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον

ἴζων, ἴν' ἦν οἱ παντὸς οἰωνοῦ λιήν, 1000
ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὄρνιθων, κακῶ
κλάζοντασ οἴστρω καὶ βεβαρβάρω ἐνψ.
καὶ σπώντασ ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φροναῖσ
ἔγνω· πτερῶν γὰρ ροῖβδοσ οὐκ ἄση οσ ἦν.
εὐθύσ δὲ δεῖσασ ἐ πύρων ἐγευό ην 1005
βω οἴσι πα φλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυ ἄτων
Ἕφραιστος οὐκ ἔλα πεν, ἀλλ' ἐπι σποδῶ
υδῶσα κηκίσ ηρίων ἐτήκετο
κάτυφε κἀνέπτυε, καὶ ἐτάρσιοι
χολαὶ διεσπεῖροντο, καὶ καταρρυεῖσ 1010
ηροὶ καλυπτῆσ ἐξέκειντο πι ελήσ.
τοιαῦτα παιδὸσ τοῦδ' ἐ ἀνθανον πάρα,
φθίνοντ' ἀσή ων ὀργίω· αντεῦ ατα.
ἐ οὐ γὰρ οὔτοσ ἦγε ὦν, ἄλλοισ δ' ἐγώ.
καὶ ταῦτα τῆσ σῆσ ἐκ φρενὸσ νοσεῖ πόλισ. 1015
βω οὐ γὰρ ἦ ἴν ἐσχάραι τε παντελεῖσ
πλήρεισ ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶσ
τοῦ δυσ ὀρου πεπτῶτοσ Οἰδίπου γόνου.
κᾶτ' οὐ δέχονται θυσταδάσ λιτάσ ἔτι
θεοὶ παρ' ἠ ὦν οὐδὲ ηρίων φλόγα, 1020
οὐδ' ὄρνισ εὐσή οὐσ ἀπορροιβδεῖ βοάσ
ἀνδροφθόρου βεβρωῦτεσ αἶ ατοσ λίποσ.
ταῦτ' οὔν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
τοῖσ πᾶσι κοινόν ἐστι τοῦσα αρτάνειν·
ἐπεὶ δ' ἀ ἀρτη, κείνοσ οὐκέτ' ἔστ' ἀνήρ 1025
ἄβουλοσ οὐδ' ἄνολβοσ, ὅστισ ἐσ κακὸν
πεσῶν ἀκῆται ηδ' ἀκίνητοσ πέλι.
αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
ἀλλ' εἴκε τῶ θανόντι ηδ' ὀλωλότα
κέντει· τίσ ἀλκῆ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; 1030
εὔ σοι φρονήσασ εὔ λέγω. τὸ ανθάνειν δ'
ἥδιστον εὔ λέγοντοσ, εἰ κέρδοσ λέγοι.

Κρέων

ὦ πρέσβυ, πάντεσ ὥσπε τεζόται σκοποῦ
τοξεύετ' ἀνδρὸσ τοῦδε, κοῦδὲ αντικῆσ
ἄπρακτοσ ὑ ἴν εἰ ι· τῶν δ' ὑπαὶ γένουσ 1035
ἔξη πόλη αι κα πεφόρτισ αι πάλαι.
κερδαίνετ', ἐ πολᾶτε τάπο Σάρδεων
ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν· τάφω δ' ἐκείνον οὐχὶ κρύψετε,
οὐδ' εἰ θέλουσ', οἱ Ζηνοὸσ αἰετοὶ βοράν 1040
φέρειν νιν ἀρπάζοντεσ ἐσ Διοὸσ θρόνουσ,
οὐδ' ὦσ ἰασ α τοῦτο ἠ τρέσασ ἐγώ
θάπτειν παρήσω κείνον· εὔ γὰρ οἶδ' ὅτι
θεοὺσ ἰαίνειν οὔτισ ἀνθρώπων σθένει.
πίπτουσι δ', ὦ γεραὲ Τειρεσία, βροτῶν 1045
χοὶ πολλὰ δεινοὶ πτώ ατ' αἴσχυρ', ὅταν λόγουσ
αἰσχροὺσ καλῶσ λέγωσι τοῦ κέρδοσ χάριν.

Τειρεσίας

φεῦ.
ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τισ, ἄρα φράζεται,

Κρέων

τί χρῆ α; ποῖον τοῦτο πάγκοινων λέγεισ;

Τειρεσίας

ὄσψ κράτιστον κτη ἄτων εὐβουλία; 1050

Κρέων

ὄσψπερ, οἶ αι, ἠ φρονεῖν πλείστη βλάβη.

Τειρεσίαις

ταύτης σὺ ἔνοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.

Κρέων

οὐ βούλομαι τὸν ἄντιν ἀντειπεῖν κακῶς.

Τειρεσίαις

καὶ ἦν λέγεις, ψευδῆ εἰ θεσπίζεις λέγων.

Κρέων

τὸ ἀντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος. 1055

Τειρεσίαις

τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.

Κρέων

ἄρ' οἴσθα ταγούς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;

Τειρεσίαις

οἶδ', ἐξ ἐοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.

Κρέων

σοφὸς σὺ ἄντις, ἀλλὰ τὰδικεῖν φιλῶν.

Τειρεσίαις

ὄρσεις εἰ τὰκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι. 1060

Κρέων

κίνει, ὄνον δὲ ἡ' πὶ κέρδεσιν λέγων.

Τειρεσίαις

οὔτω γὰρ ἦδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν ἔρος.

Κρέων

ὡς ἡ' πολήσων ἴσθι τὴν ἐὶ ἦν φρένα.

Τειρεσίαις

ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι ἡ πολλοὺς ἔτι
τρόχους ἀιλλητῆρας ἡλίου τελεῖν, 1065
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
νέκυν νεκρῶν ἀοιβὸν ἀντιδοῦς ἔσει,
ἀνθ' ὧν ἔχεις ἐν τῶν ἄνω βαλῶν κάττω
ψυχὴν τ' ἀτίως ἐν τάφῳ κατῴκισας,
ἔχεις δὲ τῶν κάττωθεν ἐνθάδ' αὐθεῶν 1070
ἄοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
ὧν οὔτε σοὶ ἔτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
λοχῶσιν Ἄιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες, 1075
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργυρῶ ἕνος
λέγω· φανεῖ γὰρ οὐκ ἀκροῦ χρόνου τριβὴ
ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόοις κωκύατα.
ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις, 1080
ὄσων σπαράγῳ ατ' ἡ κύνες καθήγγισαν
ἡ θῆρες ἡ τις πτηνὸς οἰωνός, φέρων
ἀνόσιον ὅσῳ ἦν ἐστιοῦχον ἐς πόλιν.
τοιαῦτά σου, λυπεῖς γὰρ, ὥστε τοξότης
ἀφῆκα θυφί, καρδίας τοξεῦατα 1085
βέβαια, τῶν σὺ θάλλπος οὐχ ὑπεκδραεῖ.
ὦ πατὴρ, σὺ δ' ἡ ἄς ἄπαγε πρὸς δόουσι, ἴνα
τὸν θυόν οὔτος ἐς νεωτέρους ἀφῆ.
καὶ γνῶν τρέφειν τὴν γλώσσαν ἡσυχαιτέραν
τὸν νοῦν τ' ἀείνω τῶν φρενῶν ἡ νῦν φέρει. 1090

Χορός

ἀνὴρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας·
ἐπιστὰς ἐσθα δ', ἐξ ὄτου λευκὴν ἐγὼ
τήνδ' ἐκ ἐλαίνης ἀφιβάλλομαι τρίχα,
ἡ πῶ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.

Κρέων

ἔγωγε κνίτης καὶ τράχισσος αἰσχροκέρδης. 1095

εργασια καυτος και ταρκεου αι φρενας, 1099

τό τ' εϊκαθεϊν γάρ δεινόν, ἀντιστάνα δέ

ἄτη πατάξαι θυ ὄν ἐν δεινῷ πάρα.

Χορός

εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως, λαβεῖν.

Κρέων

τί δῆτα χρῆ δρᾶν; φράζε. πείσο αι δ' ἐγώ.

Χορός

ἐλθῶν κόρην ἐν ἐκ κατώρυχος στέγης 1100

ἄνες, κτίσον δέ τῷ προκει ἐνψ, τάφον.

Κρέων

καί ταῦτ' ἐπαινεῖς καί δοκεῖς παρειαθεῖν;

Χορός

ὄσον γ', ἄναξ, τάχιστα· συντέ νουσι γάρ

θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.

Κρέων

οἷ οι· ὀλις ἐν, καρδίας δ' ἐξίστα αι 1105

τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσ αχητέον.

Χορός

δρᾶ νυν τάδ' ἐλθῶν ηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.

Κρέων

ᾧδ' ὡς ἔχω στεῖχοι ' ἄν· ἴτ' ἴτ' ὀπάονες,

οἷ τ' ὄντες οἷ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χερσῖν

ὀρ ἄσθ' ἐλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον. 1110

ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῆδ' ἐπεστράφη,

αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρῶν ἐκλύσο αι.

δέδοικα γάρ η τοὺς καθεστῶτας νό ους

ἄριστον ἢ σφύζοντα τὸν βίον τελεῖν.

Χορός

πολυῦνου ε, Καδ είας νύ φας ἄγαλ α 1115

καὶ Διὸς βαρυβρε ἔτα

γένος, κλυτὰν ὄς ἄ φέπεις

Ἴταλίαν, ἔδεις δέ

παγκοίνοις, Ἐλευσινίας

Δηοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ Βακχᾶν 1120

ὁ ατρόπολιν Θήβαν

ναιετῶν παρ' ὑγρῶν

Ἴσ ηνοῦ ρεῖθρων ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾶ δράκοντος 1125

σέ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέροψ ὄπωπε

λιγνός, ἔνθα Κωρύκεια

στεῖχουσι νύ φαι Βακχίδες,

Κασταλίας τε νᾶ α. 1130

καὶ σε Νυσαίων ὀρέων

κισσήρεις ὄχθαι χλωρά τ' ἄκτᾶ

πολυστάφυλος πέ πει,

ἄ βρότων ἐπέων

εὐαζόντων Θηβαίας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς· 1135

τὰν ἐκ πάσαι τι ρξ ὑπερτάταν πόλεων

ατρί σὺν κεραυνίᾳ·

καὶ νῦν, ὡς βιαίας ἔχεται 1140

πάνδα ος πόλις ἐπὶ νόσου,

ολεῖν καθαρώπι ποδὶ Παρνασίαν ὑπὲρ κλιτῶν

ἢ στονόεντα πορθ ὄν. 1145

ἰὼ πῶρ πνειόντων χοράγ' ἄστρων, νυχίων

φθηγ ἄτων ἐπίσκοπε,

παῖ Διὸς γένεθλον, προφάνηθ'

ᾧναξ, σαῖς ἄ α περιπόλοις 1150

Θυίαισιν, αἷ σε αινό εναι πάννυχοι χορεύουσι

τὸν τα ἴαν Ἴακχον.

Ἄγγελος

Κάδου πάροικοι καὶ δόων Ἀφρίονος, 1155

οὐκ ἔσθ' ὅποιον στάντ' ἄν ἀνθρώπου βίον

οὔτ' αἰνέσαι ' ἄν οὔτε εἰ ψαίην ποτέ.

τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει

τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' αἶε·

καὶ ἄντις οὐδεὶς τῶν καθεστῶτων βροτοῖς, 1160

Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐοίκατο, ποτέ,

σώσας ἐν ἔχθρῶν τήνδε Καδείαν χθόνα

λαβῶν τε χώρας παντελεῖ ὀναρχίαν

ἠῦθ' οὖνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορά·

καὶ νῦν ἀφείτῃ πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς 1165

ὅταν προδώσιν ἄνδρες, οὐ τίθη ' ἐγὼ

ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.

πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, ἐγὰ

καὶ ζῆ τύραννον σχῆ' ἔχων· ἐάν δ' ἀπῆ

τούτων τὸ χάριεν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιάς 1170

οὐκ ἄν πρῆαίην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

Χορός

τί δ' αὖτόδ' ἄχθος βασιλέων ἦκεις φέρων;

Ἄγγελος

τεθνασιν. οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.

Χορός

καὶ τίς φρονεῖ; τίς δ' ὁ κείενος; λέγε.

Ἄγγελος

Αἴων ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἰάσσεται. 1175

Χορός

πότερα πατρώας ἢ πρὸς οἰκείας χερός;

Ἄγγελος

αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ ἠνίσσας φόνου.

Χορός

ὦ ἄντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἦνυσας.

Ἄγγελος

ὡς ὦδ' ἐχόντων τᾶλλα βουλευεῖν πάρα.

Χορός

καὶ ἦν ὀρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁ οὐ 1180

δάρατ' ἀρτα τὴν Κρέοντος. ἐκ δὲ δωμάτων

ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχη πάρα.

Εὐρυδίκη

ὦ πάντες ἄστοι, τῶν λόγων ἐπισηθὴν

πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς

ὅπως ἰκοίην εὐγάτων προσήγορος, 1185

καὶ τυγχάνω τε κληθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης

χαλῶσα καὶ εφθόγγος οἰκείου κακοῦ

βάλλει δι' ὤτων· ὑπτία δὲ κλίνουμαι

δείσασα πρὸς δωαῖσι κάποπλήσσομαι

ἀλλ' ὅστις ἦν ὀρθος αὐθις εἶπατε· 1190

κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὐσ' ἀκούσομαι.

Ἄγγελος

ἐγὼ, φίλη δέσποινα, καὶ παρῶν ἐρῶ

κοῦδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.

τί γὰρ σε ἀθάσσοι ' ἄν ὦν ἐς ὕστερον

ψεῦσται φανούεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' αἶε. 1195

ἐγὼ δὲ σφ' ποδαγὸς ἐσπόην πόσει

πεδῖον ἐπ' ἄκρον, ἔνθ' ἔκειτο νηλεές

κυνοσπάρακτον σῶα Πολυνείκους ἔτι·

καὶ τὸν ἐν, αἰτήσαντες ἐνοδῖαν θεὸν

Πλούτωνά τ' ὀργὰς εὐερεῖς κατασχεθεῖν 1200

λούσαντες ἄγνόν λουτρόν, ἐν νεοσπάσιν
θαλλοῖς ὃ δὴ λέλειπτο συγκατήθο εν,
καὶ τὺ βον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονός
χώσαντες αὐθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
νυ φείον Ἄιδου κοῖλον εἰσεβαίνο εν. 1205
φρωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυ ἄτων
κλύει τις ἀκτέριστον ἀ φῖ παστάδα,
καὶ δεσπότη Κρέοντι ση αἰνει ολών.
τῶ δ' ἀθλίας ἄση α περιβαίνει βοῆς
ἔρποντι ἄλλον ἄσσον, οἱ ὠξας δ' ἔπος 1210
ἴησι δυσθρήνητον· ὦ τάλας ἐγώ,
ἄρ' εἰ ἰ ἀντις; ἄρα δυστυχεστάτην
κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
παιδός ε σαίνει φθόγγος, ἀλλὰ πρόπολοι,
ἴτ' ἄσσον ὠκεις καὶ παραστάντες τάφω 1215
ἀθρήσαθ', ἄρ ὄν χῶ ατος λιθοσπαδῆ
δύντες πρὸς αὐτὸ στό ἰον, εἰ τὸν Αἴ ονος
φθόγγον συνίη ' ἢ θεοῖσι κλέπτο αι.

Ἄγγελος

τάδ' ἐξ ἀθύ ου δεσπότη κελευσ ἄτων
ἠθροῦ εν· ἐν δὲ λοισθίω τυ βεύ ατι 1220
τῆν ἐν κρε αστῆν ἀυχένος κατεῖδο εν,
βρόχω ιτώδει σινδόνος καθη ἔνην,
τὸν δ' ἀ φῖ ἔσση περιπετῆ προσκεί ενον,
εὐνής ἀποι ὠζοντα τῆς κάτω φθοράν
καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος. 1225
ὃ δ' ὠς ὄρᾳ σφε, στυγνὸν οἱ ὠξας ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν ἀνακωκύσας καλεῖ·
ὦ τλῆ ον, οἷον ἔργον εἴργασαι· τίνα
νοῦν ἔσχες; ἐν τῶ συ φοραῶς διεφθάρης;
ἔξελθε, τέκνον, ἰκέσιός σε λίσσο αι. 1230
τὸν δ' ἀγρίους ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας προσώπω κούδεν ἀντειπῶν, ξίφους
ἔλκει διπλοῦς κνώδοντα, ἐκ δ' ὀρ ω ἔνου
πατρὸς φυγαΐσιν ἢ πλακ'. εἶθ' ὁ δύσ ορος
αὐτῶ χολωθεῖς, ὡσπερ εἶχ', ἐπενταθεῖς 1235
ἤρεισε πλευραῖς ἔσσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν
ἀγκῶν' ἔτ' ἔ φρων παρθένω προσπύσεται.
καὶ φυσίων ὄξειαν ἐκβάλλει ῥοῆν
λευκῆ παρειᾷ φοινίου σταλάγ ατος.
κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῶ, τὰ νυ φικὰ 1240
τέλη λαχῶν δεῖλαιος εἰν Ἄιδου δό οισ,
δειξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
ὄσψ ἐγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.

Χορός

τί τοῦτ' ἄν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἔσθλὸν ἢ κακὸν λόγον. 1245

Ἄγγελος

καυτός τεθὰ βηκ'. ἐλπίσιν δὲ βόσκο αι
ἄχη τέκνου κλύουσαν ἐς πόλιν γόους
οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
δ ωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
γνώ ης γάρ οὐκ ἄπειρος, ὡσθ' ἀ αρτάνειν. 1250

Χορός

οὐκ οἶδ'. ἐ οἱ δ' οὖν ἦ τ' ἄγαν σιγῆ βαρὺ
δοκεῖ προσεῖναι χῆ ἄτην πολλῆ βοή.

Ἄγγελος

ἀλλ' εἰσό εσθα, ἡ τι καὶ κατάσχετον

καυτὸς καλύπτει καρδίην θιν· ἔτι

κρυφή καλυπτεται καρσια σου ενι,
δό ους παραστειχοντες· εϋ γαρ οϋν λέγεις, 1255
και τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος.

Χορός

και ἦν ὁδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
νῆ ' ἐπίση ον διὰ χειρὸς ἔχων,
εἰ θέ ις εἰπεῖν, οὐκ ἄλλοτρίαν
ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἄ αρτών. 1260

Κρέων

ἰὼ
φρενῶν δυσφρόνων ἄ αρτή ατα
στερεᾶ θανατόεντ',
ῶ κτανόντας τε καὶ
θανόντας βλέποντες ἐ φυλίους.
ῶ οι ἐ ῶν ἄνολβα βουλευ ἄτων. 1265
ἰὼ παῖ, νέος νέφ ξϋν ὄρφω
αἰαῖ αἰαῖ,
ἔθανες, ἀπελύθης
ἐ αῖς οὐδὲ σαῖς δυσβουλίας.

Χορός

οἷ ' ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν. 1270

Κρέων

οἷ οι,
ἔχω αθῶν δειλαιος· ἐν δ' ἐ φ κάρρα
θεὸς τότ' ἄρα τότε ἔγα βάρος ' ἔχων
ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὀδοῖς,
οἷ οι, λακπάτητον ἀντρέπων χαράν. 1275
φεϋ φεϋ, ῶ πόνοι βροτῶν δῶσπονοι.

Ἐξάγγελος

ῶ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτη ἔνος,
τὰ ἐν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δό οις
ἔοικας ἤκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά. 1280

Κρέων

τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἐκ κακῶν ἔτι;

Ἐξάγγελος

γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε πα ἦτωρ νεκροῦ,
δύστηνος, ἄρτι νεοτό οισι πλήγ ασιν.

Κρέων

ἰὼ.
ἰὼ δυσκάθαρος Ἄιδου λι ἦν,
τί ' ἄρα τί ' ὀλέκεις; 1285
ῶ κακάγγελτά οι
προπέ ψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;
αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξεργάσω.
τί φῆς, παῖ; τίν' αὖ λέγεις οι νέον,
αἰαῖ αἰαῖ, 1290

σφάγιον ἐπ' ὀλέθρω
γυναικεῖον ἄ φικεῖσθαι ὄρον;

Χορός

ὄρᾶν πάρεστιν· οὐ γάρ ἐν υχοῖς ἔτι.

Κρέων

οἷ οι,
κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας. 1295
τίς ἄρα, τίς ε πότ ος ἔτι περι ἔνει;
ἔχω ἐν ἐν χεῖρεσσιν ἀρτίως τέκνον,
τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.
φεϋ φεϋ ἄτερ ἀθλία, φεϋ τέκνον. 1300

Ἐξάγγελος

ἦ δ' ὄξυθήκτω βω ία περι ζίφει

λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσσασα ἔν
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
αὔθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακάς
πράξεις ἔφυ· νήσασα τῷ παιδοκτόνῳ. 1305

Κρέων

αἰαῖ αἰαῖ,
ἀνέπταν φόβῳ. τί ' οὐκ ἀνταίαν
ἔπαισέν τις ἄ φριθήκτῳ ξίφει;
δειλαιος ἐγώ, αἰαῖ, 1310
δειλαίῳ δὲ συγκέκρα αι δύῳ.

Ἐξάγγελος

ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κάκεινων ἔχων
πρὸς τῆς θανοῦσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου ὄρων

Κρέων

ποιῶ δὲ κάπελύσατ' ἐν φωναῖς τρόπῳ;

Ἐξάγγελος

παίσαας ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως 1315
παιδὸς τόδ' ἦσθετ' ὄξυκώκυτον πάθος.

Κρέων

ὦ οι οι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
ἐ ἄς ἄρ ὄσει ποτ' ἐξ αἰτίας.
ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ὦ ἔλεος,
ἐγώ, φά ' ἔτυ ον. ἰὼ πρόσπολοι, 1320
ἄγετέ ' ὅτι τάχιστ', ἄγετέ ' ἐκποδῶν,
τὸν οὐκ ὄντα ἄλλον ἢ ἠδένα. 1325

Χορός

κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς.
βράχιστα γὰρ κράτιστα τάν ποσὶν κακά.

Κρέων

ἴτω ἴτω,
φρανήτω ὄρων ὁ κάλλιστ' ἔχων
ἐ οἱ τερ ἰαν ἄγων ἄ ἔραν 1330
ὑπατος· ἴτω ἴτω,
ὅπως ηκέτ' ἄ αρ ἄλλ' εἰσίδω.

Χορός

ἔλλοντα ταῦτα. τῶν προκει ἔνων τι χρῆ ἔλειν
πράσσειν. ἔλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρῆ ἔλειν 1335

Κρέων

ἀλλ' ὦν ἐρώ, τοιαῦτα συγκατηυξά ην.

Χορός

ἦ νυν προσεύχου ἠδέν· ὡς πεπρω ἔνης
οὐκ ἔστι θνητοῖς συ φοράς ἀπαλλαγῆ.

Κρέων

ἄγοιτ' ἄν ἄταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν,
ὄς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἐκὼν κάκτανον 1340
σέ τ' αὐ τάνδ', ὦ οι ἔλεος, οὐδ' ἔχω
ὄπα πρὸς πότερα κλιθῶ· πάντα γὰρ
λέχρια τάν χερσῖν, τὰ δ' ἐπὶ κρατί οι 1345
πότ ος δυσκό ιστος εἰσήλατο.

Χορός

πολλῶ τὸ φρονεῖν εὐδαί ονίας
πρῶτον ὑπάρχει. χρῆ δὲ τὰ γ' εἰς θεοῦς
ἠδέν ἀσεπτεῖν. ἐγάλοι δὲ λόγοι 1350
εγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
ἀποτίσαντες
γῆρῳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.